

nisterielle Højsæde. Men netop som Enslevs Profeti om Riget, Magten og Æren syntes sin Opfyldelse nær, var de gamle Tvistigheder indenfor Kirkefolket blusset op med ny Styrke overalt i Landet. Under Skin af Uenighed om konfessionelle Spørgsmaal laa man allerede i Haarene paa hinanden om Byttet.

For Johannes Gaardbo, der havde haabet paa at skulle se alle Jordens Folkeslag broderligt forenede under Korsmærket, havde de sidste Aar været en bitter Skuffelse. Disse Stridigheder havde som et Spejl vist ham et skræmmende Billede af hans eget Liv. Især havde Bekendtskabet med Stensballe aabnet hans Øjne for det fordømmelige i al Magtstrid om Menneskers Sjæle. Han havde nu besluttet sig til at opgive sit Rigsdagsmandat. Men desuden tænkte han for Alvor paa at nedlægge sit Embede og som Vandreprædikant gaa i sin Vækkers Fodspor. Han vilde nu lade det komme an paa Udfaldet af det forestaaende Møde, hvor han agtede at gøre op med Stensballe og de øvrige „Afladskræmmere og Naadeforhandlere“, som Mads Vestrup havde kaldt dem. —

Det blev en stille, solfyldt Dag, en af disse saa farvefrode Dage umiddelbart før Høst, da det er, som om Naturen hviler for at fryde sig over sit fuldbragte Værk. Paa Favsingholm kørte man Enghøet ind. Doktorfamilien, der nu var eneraadende paa Gaarden, boede stadig i den gamle Godsforvalterbolig, hvor Meta endnu en Gang havde oplevet at lægge et nyfødt Barn til Brystet. Omtrent samtidig var ogsaa Grete bleven Mor. Hun og hendes skulderbrede Mand var efter Dihmers Ønske flyttet op i Skovhuset, og man saa ikke meget til dem nede paa Gaarden. Kjeld var ingen selskabelig Natur. Han levede med sin Grete som en Nybygger, drev et lille Jordbrug og hentede forøvrigt sin Føde i Skoven, idet Dihmer til Belønning for hans Daad i Brandnatten havde skænket ham Jagtretten heroppe paa Livstid. „Den store Pan“ kaldte Povl Gaardbo ham, fordi man undertiden kunde høre ham spille paa sin Fløjte deroppe.

Hovedbygningen med Undtagelse af Riddersalen var efter Torbens testamentariske Bestemmelser forbeholdt Videnskabsmænd, der vilde „genoptage Studiet af den sympatisk-organiske Harmoni